

А. Ю. ШАХНО, д-р екон. наук, доц., В.О. ІЛЬЧЕНКО, канд. екон. наук,
Р.В. ЗАХАРЧЕНКО, здобувач, Криворізький національний університет

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних ринкових умовах, коли зростає конкурентна боротьба, впливають різного роду кризові явища та політичні події, результативність роботи підприємства залежить від ефективності його виробничо-господарської діяльності. Підвищення рівня ефективності неможливо досягти без удосконалення системи управління підприємством та своєчасного реагування керівництва на вплив факторів: зовнішніх (державна та соціальна політика, інституційні механізми, законодавча база України, структурні зміни національної економіки, система оподаткування, товарно-грошові відносини тощо) та внутрішніх (організаційно-економічна політика ведення господарської діяльності підприємства, стиль управління, кваліфікація кадрів, техніко-технологічна база виробництва тощо). Кінцевою метою будь-якого підприємства є отримання прибутку.

Ефективність – це така інтегрована економічна категорія, яка показує відносини у виробництві щодо втрат живої і уречевленої праці на одержання позитивного результату в кінці. Вона відображає зв'язок між об'ємом отриманого результату від діяльності та величиною витрачених ресурсів на отримання цього результату. Збільшити ефективність можна за допомогою використання меншої кількості ресурсів, необхідних для створення результату, або збільшити випуск продукції при використанні меншої кількості ресурсів, тобто зменшити матеріаломісткість, фондомісткість та зарплатомісткість [2].

У виробництві підприємство застосовує власні або придбані ресурси, які конвертуються у витрати в період їх задіяння. При виборі шляхів та форм регулювання управлінських рішень в секторі управління витрат враховуються всі можливі дії і забезпечуються різноманітні підходи до розробки управлінських рішень. Прийняті рішення у сфері управління витрат не повинні йти всупереч меті підприємства, оскільки це може призвести до неоптимального використання ресурсів в майбутньому. Основою підвищення ефективності системи управління витрат є застосування відповідних концепцій і методик, а саме: застосування витратоутворюючих факторів, альтернативних витрат, доданої вартості, ланцюжка цінностей, трансакційних витрат, стратегічного позиціонування тощо. Завдяки цим концепціям зростає конкуренція між підприємствами у часовому вимірі. На показники ефективності діяльності підприємства такі, як обсяг продажу, величину витрат, показників оборотності та інші, впливає рівень організації комерційної діяльності, яка забезпечує зв'язок між підприємством та споживачем. Для покращення комерційної діяльності застосовують: оптимізацію асортименту продукції на основі попиту, проведення реклами для розширення ринку збуту, моніторинг та аналіз діяльності підприємств конкурентів. Сталий розвиток підприємства та підтримка високої конкурентоспроможності забезпечується виробничо-комерційною діяльністю підприємства [1].

Таким чином, головним стратегічним завданням будь-якого підприємства є підвищення рівня ефективності діяльності як головної умови зростання конкурентоспроможності. Для покращення ефективності діяльності підприємства необхідно застосовувати заходи, направлені на: покращення роботи персоналу (мотивація, навчання, вдосконалення методів праці), раціональне використання ресурсів фірми та оптимізацію витрат, формування нової концепції управління підприємством із застосуванням сучасних технологій та інструментів менеджменту й цифрового маркетингу тощо [3]. Також держава повинна забезпечувати високий рівень інфраструктури, проводити соціально-економічні реформи, направлені на покращення діяльності підприємств, що підвищить рівень конкурентоспроможності національної економіки.

Список літератури

1. Іщейкін Т. Є., Олійник А. С., Козін О. О., Фурман А. С., Гринь А. І. Управління виробничо-комерційною діяльністю підприємства. Економіка та держава. 2022. № 2. С. 141–146.
2. Ярославський А. О. Економічна ефективність діяльності підприємства: теоретичний аспект. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2018. Вип. 20. С. 174-177. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.ua/archive/20_3_2018ua/38.pdf (дата звернення: 26.03.2022).
3. Шахно А. Ю., Шура Н. О., Поліщук І. Г., Мамедова А. А. Оцінка соціально-трудового потенціалу підприємства. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 20. С. 18-24.